

SKUPŠTINA CRNE GORE

Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu

Broj: 00-74/13-29/

EPA 339 XXV

Podgorica, 19. marta 2014. godine

SKUPŠTINI CRNE GORE

Na osnovu člana 135 Ustava Crne Gore, člana 69 stav 1 i 2 i člana 73 stav 4 Poslovnika Skupštine Crne Gore, Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu sa 44. sjednice, održane 10. marta 2014. godine, podnosi

IZVJEŠTAJ

SA KONSULTATIVNOG SASLUŠANJA KANDIDATA SA LISTE KANDIDATA KOJI ISPUNJAVAJU ZAKONSKE USLOVE ZA IZBOR VRHOVNOG DRŽAVNOG TUŽIOCA CRNE GORE

Na 44. sjednici Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, održanoj 10. marta 2014. godine, realizovano je Konsultativno saslušanje kandidata sa Liste kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, u skladu sa članom 135 stav 2 Ustava Crne Gore i 73 stav 4 Poslovnika Skupštine Crne Gore.

U uvodnoj riječi poslanik Rifat Rastoder, predsjednik Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, podsjetio je na hronologiju izmjena normativnog okvira, koje su i osnova postupka izbora VDT-a. Naime, na 12. sjednici prvog redovnog zasijedanja u 2013. godini, 31. jula 2013. godine, Skupština Crne Gore usvojila je Amandmane I do XVI na Ustav Crne Gore.

Amandmanom III, kojim se zamjenjuju tač. 13 i 14 člana 82 Ustava Crne Gore, propisano je da Skupština Crne Gore, između ostalog, bira i razrješava Vrhovnog državnog tužioca.

Amandmanom X, kojim se zamjenjuje član 135 Ustava, propisano je da Vrhovnog državnog tužioca bira i razrješava Skupština, nakon saslušanja u nadležnom radnom tijelu Skupštine, na predlog Tužilačkog savjeta, po raspisanom javnom pozivu.

Skupština Crne Gore je, shodno Ustavnim izmjenama u oblasti pravosuđa, između ostalih, na sjednici osmog vanrednog zasijedanja, 24. septembra 2013. godine, usvojila Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu.

Članom 36 ovog Zakona propisano je da Tužilački savjet dostavlja Skupštini Crne Gore obrazložen Predlog za izbor Vrhovnog državnog tužioca, sa listom kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca.

Takođe, izmjenama i dopunama **Poslovnika Skupštine Crne Gore**, od oktobra 2013. godine, predviđene su i nove nadležnosti Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, na način da Odbor razmatra predlog za izbor Vrhovnog državnog tužioca.

Konačno, shodno članu 36 Zakona o državnom tužilaštvu, Skupštini Crne Gore je dostavljen obrazložen **Predlog Tužilačkog savjeta za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, koji je podnio Tužilački savjet, sa biografskim podacima i Listom kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca.**

Na 34. sjednici Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, održanoj 11. decembra 2013. godine, realizovano je **Konsultativno saslušanje kandidata** za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, **prof. dr Branka Vučkovića**, predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, **predloženog od strane Tužilačkog savjeta.**

Na desetoj sjednici drugog redovnog skupštinskog zasijedanja u 2013. godini, održanoj 27. decembra 2013. godine, dr Branko Vučković, kandidat za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, predložen od strane Tužilačkog savjeta, nije dobio potrebnu dvotrećinsku većinu.

Članom 91 Ustava Crne Gore, propisano je da će Skupština, u slučaju da se u prvom krugu ne izglasa predloženi kandidat za Vrhovnog državnog tužioca, **u drugom glasanju tročetinskom većinom svih poslanika, najranije nakon mjesec dana, izabrati Vrhovnog državnog tužioca iz reda svih kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove.**

Kandidati sa Liste kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore su:

- **Vesna Jovičević** – Viši državni tužilac u Podgorici;
- **Stojanka Radović** – Zamjenik Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore;
- **Goran Rodić** – Advokat i član Advokatske komore Crne Gore.

Razgovor, odnosno konsultativno saslušanje kandidata, realizovano je u dva kruga:

I. Uvodna izlaganja kandidata

U uvodnom predstavljanju, kandidat za izbor VDT-a, Vesna Jovičević, naglašavajući da joj je 27. decembra prošle godine istekao mandat, te da je sada u statusu neraspoređenog tužioca, podsjetila je na dostavljene biografske podatke. Navela je da je rođena 1957. godine u Foči, Pravni fakultet je završila u Podgorici, prvo zaposlenje je dobila u državnom tužilaštvu u Podgorici i do danas radi u tužilačkoj organizaciji, gdje je prošla sve faze, od stručno-saradničkog staža i polaganja pravosudnog ispita, do 1992. godine, kad je u Skupštini Crne Gore izabrana za zamjenika Opštinskog javnog tužilaštva. Za zamjenika Višeg državnog tužioca u Podgorici izabrana je 2003. godine, nakon toga za vršioca dužnosti Višeg državnog

tužioca i kasnije, za Višeg državnog tužioca. U daljem izlaganju, govorila je o dobroj organizaciji za vrijeme rada u tužilaštvu, o uspješnim rezultatima koji su postignuti na osnovu toga, a koji će, između ostalog, biti sadržani u godišnjem izvještaju o radu tužilaštva. Kao važno, istakla je da je 2011. godine započeta primjena novog Zakonika o krivičnom postupku, kojim je tužilac od suda preuzeo postupak istrage. S tim u vezi, naglasila je da su, po njenoj ocjeni, tužioci opravdali očekivanja i preuzeli ovlašćenja u skladu sa zakonom, uz puno poštovanje prava svih učesnika u krivičnom postupku. Što se tiče Višeg državnog tužilaštva kojim je rukovodila, Vesna Jovičević je naglasila da nije bilo pritužbe na rad u prethodnom periodu, kao ni na postupanje državnih tužilaca u pogledu povrede bilo kog prava. Takođe, u prilog uspješnom radu tužilaca govori podatak da su optužnice potvrđivane u 90% slučajeva. U međuvremenu, nadležnost tužilaštva se proširila na rješavanje krivičnog djela pranja novca i pitanje koruptivnih krivičnih djela. Kao rukovodilac, pokušavala je da riješi tu situaciju, jer u Višem državnom tužilaštvu nedostaje podrška istražnog tima koju specijalni tužilac ima. U slučaju da bude izabrana, naglasila je da bi dala svu podršku za nezavisnost Specijalnog tužilaštva, jer bi se na taj način postigli bolji rezultati u borbi protiv organizovanog kriminala i korupcije.

Na kraju, kao razloge za prijavu, kandidatkinja Jovičević je navela uspješnu karijeru i profesionalno iskustvo, koje je garancija za uspješno vršenje dužnosti VDT-a, kao i iskustvo u radu u krivičnim postupcima.

U uvodnom predstavljanju, kandidat za izbor VDT-a, Stojanka Radović, saopštila je da je rođena 1957. godine u Podgorici, gdje je završila Pravni fakultet, nakon čega se zaposlila u tadašnjem Opštinskom javnom tužilaštvu, položila pravosudni ispit, a 1985. godine izabrana je za zamjenika Opštinskog javnog tužioca i do danas, neprekidno je nosilac tužilačke funkcije. Sada je zamjenik Vrhovnog državnog tužioca u Podgorici. U obavljanju tužilačkog posla bavila se krivičnim gonjenjem svih vrsta kriminala, prošla je mnoge specijalističke obuke i kurseve, završila je kurs o organizovanom kriminalu na Policijskoj akademiji u Danilovgradu, kurs o transnacionalnom organizovanom kriminalu u Češkoj, kurs o zaštiti svjedoka u Lionu, internacionalne studije o transnacionalnom organizovanom kriminalu u Parizu, kao i u Makedoniji, kurs o organizovanom kriminalu i finansijskim istragama. Uradila je više stručnih radova koji su objavljeni u Reviji udruženja za krivično pravo i kriminalnu politiku Crne Gore, zatim u publikaciji Uprave za antikorupciju, radila je kao predavač na Policijskoj akademiji u Danilovgradu, Centru za edukaciju nosilaca pravosudne funkcije, zatim na mnogim konferencijama, seminarima, obukama, radionicama. U nastavku, istakla je da se njen rad na poziciji specijalnog tužioca, u petogodišnjem mandatu, može cijeliti sa više aspekata uspješnim, kako prilikom organizacije i funkcionisanja tog odjeljenja, tako i sa aspekta obrade broja predmeta i strukture. Svi započeti predmeti, dok je bila na toj poziciji, dobili su sudski epilog i većina se završila osuđujućim presudama. Takođe, naglasila je da se njen rad može cijeliti uspješnim i sa aspekta primjene novih mehanizama ili pravila za suzbijanje organizovanog kriminala, kao što su

specijalne istražne radnje, mjere tajnog nadzora, primjena programa zaštite svjedoka, kao i sa aspekta uspostavljanja saradnje. S tim u vezi, mišljenja je da bez uspostavljanja funkcionalne veze između organa gonjenja i presuđenja, kao i međunarodne saradnje, nema uspješnog suzbijanja organizovanog kriminala. Njen rad ocijenjen je pozitivnim i od strane ekspertske misije OEBS-a, Evropske komisije, a na osnovu saradnje, potekle su inicijative za izmjenu zakonskih propisa u oblasti organizovanog kriminala. Nadležnost Specijalnog odjeljenja proširena je i na slučajeve korupcije, terorizma i ratnih zločina, kada je povećan i broj zamjenika i ostvareni su značajni rezultati.

Osvrćući se na period vršenja funkcije zamjenika VDT-a podsjetila je da je u tom periodu nastavila rad na slučaju „Orlov let“, kao i na slučaju „ubistva policijskog službenika Ščekića“. Iz nadležnosti rada Vrhovnog državnog tužioca, apostrofirala je i zahtjeve za zaštitu zakonitosti, naglašavajući da je od dvadeset podnesenih, Vrhovni sud usvojio osamnaest, kao osnovane. Na kraju, kada je riječ o motivima prijave, istakla je želju da velikim iskustvom i stečenim znanjem doprinese ostvarivanju potpune ustavne funkcije i pozicije VDT-a u društvu.

U uvodnom predstavljanju, kandidat za izbor VDT-a, Goran Rodić, naveo je da je rođen 1960. godine u Sarajevu. Od 1986. do 1995. godine radio je u jugoslovenskom Vojnom tužilaštvu, kao zamjenik vojnog tužioca a, potom, i kao sudija Vojnog suda u Podgorici. Od 1995. godine radi kao advokat u Crnoj Gori, a od 2000. godine na listi je branilaca Suda u Hagu i član je Advokatske komore Međunarodnog tribunala. Takođe, istakao je da se nalazi na listi branilaca pred Državnim sudom Bosne i Hercegovine, da je učestvovao pred visokim Sudom pravde u Londonu, pred Apelacionim sudom u Rimu, te da je postupao u predmetima koji su bili pod velikom pažnjom javnosti tokom cijele svoje karijere. U daljem izlaganju, govorio je o učešću na brojnim seminarima, radionicama, obukama, neophodnim promjenama u tužilaštvu, naročito u pogledu stručnosti, načinu dolaženja do tužilačke funkcije i napredovanju u tužilačkoj karijeri, kao i o potrebi dalje afirmacije profesionalne odgovornosti tužilaca. Kandidat Rodić se, takođe, osvrnuo i na odnos koji tužilaštvo ima sa medijima, gdje je mišljenja, da bi na istom trebalo poraditi, iz razloga što je u interesu tužilaštva da ima dobar odnos sa medijima, koji sa svojim istraživačkim radom samo mogu biti od pomoći. Kao razlog za prijavljivanje na konkurs, naveo je da smatra da bi svojim iskustvom, stručnošću i profesionalnošću mogao da doprinese da se tužilaštvu vrati pozicija i autoritet koji treba da ima na temelju stručnosti nezavisnosti i profesionalnog obavljanja funkcije.

II. Pitanja i odgovori:

Poslanik Milorad Vuletić je prokomentarisao uvodna izlaganja i postavio sljedeća pitanja: Da li je, po mišljenju kandidata, postojeća organizaciona struktura tužilaštva adekvatna i optimalna, a ako nije, šta je to što bi prioritetno pokušali da

promijene u cilju efikasnijeg i kvalitetnijeg rada. Drugo pitanje, odnosilo se na dalju borbu protiv korupcije i organizovanog kriminala i šta bi preduzeli u cilju poboljšanja rezultata na suzbijanju istog, kao i na koji način bi ojačali kapacitete tužilaštva, kako bi doprinijeli efikasnijem ispunjenju mjera za Poglavlje 23. Takođe, kada je u pitanju izviđaj, pitanje je sa kojim institucijama se saradnja mora poboljšati, kako bi faza izviđaja bila efikasnija i jača. Na kraju, postavio je pitanje kakav je status Specijalnog tužilaštva u okviru tužilačke organizacije, te da li treba da funkcioniše potpuno samostalno.

Vesna Jovičević je odgovorila da Specijalno tužilaštvo vidi u okviru tužilačke organizacije, naravno samostalno u smislu vršenja odgovorne funkcije. Što se tiče kapaciteta, u smislu organizacione strukture, smatra da je 13 osnovnih tužilaštava, dva viša i Vrhovno tužilaštvo, dovoljno kada je riječ o prostornom djelovanju, a po pitanju kadrovskih kapaciteta, ima prostora za jačanje. Podsjetila je poslanike da je u toku proces izbora rukovodilaca državnih tužilaštava, nakon čega slijedi proces izbora državnih tužioca i to će biti ozbiljan rad za novoizabrani Tužilački savjet, nakon kojeg se mora doći do optimalnih rezultata.

Stojanka Radović, vezano za saradnju sa institucijama radi poboljšanja faze izviđaja, istakla je da, kao član VDT-a, učestvuje u realizaciji godišnjeg programa kontrole rada nižih tužilaštava, te da su u svakodnevnoj komunikaciji uočene neke slabe tačke kod izviđaja, i to ne kod svih, već kod pojedinih djelova tužilačke organizacije. Kao rezultat te kontrole, u nekim tužilaštvima postoje i odbačaji krivičnih prijava koji su podnešeni od strane policije, što ukazuje na to da koordinacija i timski rad nijesu dobri, te se, u tom dijelu, saradnja mora unaprijediti. Takođe, naglasila je da bi, ako bi bila izabrana, preduzela sve mjere da rad tužilaštva učini efikasnijim i transparentnijim, kroz osnivanje službe za odnose sa javnošću u okviru VDT-a, ili periodičnim organizovanjem pres konferencija i izvještavanjem oko aktuelnih problema. Kroz ovlašćenja propisana poslovnici o radu, našla bi prostor da rukovodioci državnih tužilaštava češće održavaju kolegijume i sjednice na kojima bi se raspravljala aktuelna pitanja i problemi u radu svih tužilaštava. Takođe, na taj način bi se moglo doći do toga da se tužioci iz tužilaštva gdje je manji obim posla, upute na ispomoć kod tužilaštva sa većim obimom posla, a u slučajevima gdje nema tih mogućnosti, bilo bi prostora da se iz redova zamjenika Vrhovnog državnog tužioca upute na mjesta gdje je potrebno pružiti pomoć. Na kraju, istakla je da bi više pažnje posvetila internet prezentaciji tužilaštava, pritužbama građana, saradnji na međunarodnom planu, kroz sklapanje bilateralnih i multilateralnih sporazumima, kao i saradnji sa vrhovnim državnim tužiocima zemalja iz okruženja i članica EU.

Kandidat Goran Rodić smatra da je preduslov za bilo kakve promjene u tužilaštvu isključivo edukacija. S tim u vezi, tužilac treba da bude osposobljen i stručan, efikasan, profesionalan i nezavisan, sposoban da rukovodi cjelokupnim procesom, što će reći da nikakve posebne sporazume nije potrebno praviti sa bilo kojom od državnih institucija i organa koje po prirodi stvari učestvuju u istom. Kao viši organ, tužilac mora da rukovodi sa policijom u izviđajima i operacijama prikupljanja dokaza, mora i da

pomogne policiji, koja takođe nije na zavidnom nivou stručnosti i obučenosti, standardima, tehnikama dokazivanja, gdje objektivno, i zbog nedovoljne edukacije i nedovoljnih materijalnih sredstava, to nije na nivou na kojem bi trebalo biti, pogotovo imajući u vidu sa kakvim oblicima kriminala se u 21. vijeku srećemo, kada je tehnologija znatno napredovala. Što se tiče Specijalnog tužilaštva, mišljenja je da bi na određen način trebalo biti nezavisno, ali u sklopu VDT-a, tako da je apsolutno protiv toga da tužilaštvo, koje bi se bavilo organizovanim kriminalom, korupcijom, terorizmom, ratnim zločinima, bude posebno, samostalno tijelo. Na kraju, naveo je da kadrove treba podmlađivati, jer je taj posao kao zanat, koji se uči vremenom i praksom, tako da posebnu pažnju treba posvetiti edukaciji i stručnosti.

Poslanica Azra Jasavić je prokomentarisala odgovore, ističući da je pitanje izbora VDT-a krucijalno u evropskim integracijama, što je ujedno i pitanje ostvarivanja elementarnih prava i sloboda građana Crne Gore. S tim u vezi, postavila je pitanje kakvi su, po mišljenju kandidata, rezultati u borbi protiv organizovanog kriminala i korupcije na visokom nivou i da li bi, u cilju rješavanja ovih pitanja, bili spremni da predlože mjere tajnog nadzora i prema premijeru i visokim funkcionerima koji vrše vlast. U odnosu na ovo pitanje, poslanica Jasavić je mišljenja da bez kvalitetnih mjera tajnog nadzora i bez lične hrabrosti tužioca da kaže da je on neko ko može da kontroliše i premijera i poslanike, sa stanovišta primjene zakona i Ustava, nemamo šta da tražimo.

Drugo pitanje odnosilo se na planiranje aktivnosti povodom rješavanja afere Listing, Telekom, privatizacije KAP-a, krađe struje, a posebno afere Snimak, koja je u kontinuitetu vezana za zloupotrebu državnih resursa od strane vladajuće strukture. Posebno je postavila pitanje koleginicama iz tužilaštva, koji su to slučajevi, u pozitivnom smislu, obilježili njihove karijere, a da su pravosnažno okončani, jer je evidentno da su rezultati borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije na visokom nivou nezavidni, te sa tog stanovišta smatra da dometi svih koji su radili u tužilaštvu nijesu dovoljni, te koji je razlog tome.

Podsjećajući da tužilaštvo Republike Srbije upravo radi na istrazi oko slučajeva „Štrpci“ i „Srebrenica“, pitala je - kako kandidati vide saradnju našeg tužilaštva sa tužilaštvom Republike Srbije po pitanju utvrđivanja odgovornih za ratne zločine, te šta misle da bi u tom dijelu trebalo još uraditi.

Na kraju, poslanica Jasavić je postavila pitanje gospođi Radović, da li je bila tužilac kada su određivane mjere tajnog nadzora nad sudijama Višeg suda u Podgorici, te šta je sa tim slučajem i zašto smo, kao epilog, imali situaciju da su neki od tih sudija napredovali i otišli u advokate.

Naglašavajući da kao viši državni tužilac, nije bila u prilici da prati rezultate i ostvarivost planova u pomenutom pravcu, osim kroz godišnje izvještaje o radu, **kandidatkinja Vesna Jovičević**, na osnovu statističkih podataka, smatra da se na suzbijanju korupcije i organizovanog kriminala moglo i više postići, tim prije što smo u tom pravcu imali i konstatacije predstavnika Evropske komisije. Mišljenja je da se kroz formiranje Specijalnog tužilaštva može doprinijeti boljim rezultatima rada, te da je neophodno objediniti borbu protiv organizovanog kriminala i korupcije u okviru tog

odjeljenja, koje je, potrebno kadrovski ojačati i izabrati ljude koji imaju iskustvo i senzibilitet da prepoznaju ovu vrstu krivičnih djela i procesuiraju ih. Što se tiče preduzimanja mjera tajnog nadzora, odgovorila je da bi ih sprovodila u skladu sa zakonom, kako je i uvijek postupala, te ukoliko bi se ispunili uslovi nad bilo kojim građaninom za primjenom mjera, normalno je da spremnost uvijek postoji.

Kandidatkinja Stojanka Radović je, između ostalog, istakla da je kao specijalni tužilac radila na slučaju neovlašćene trgovine narkoticima sa Italijom, a saradnja sa njihovim tužilaštvom se sprovodila na osnovu Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima. U svom radu imala je slučaj trgovine ljudima, kada je ostvarena saradnja i sa nadležnim organima Ukrajine, pa slučaj falsifikovanja novca za koji su dobili podatke od strane obavještajnih službi, zatim, 2006. godine, slučaj „Orlov let“, kada su prvi put primjenjene mjere praćenja razgovora svih službenih lica, pa slučaj ubistva Šćekića iz 2005. godine.

Kandidat Goran Rodić, naglašavajući da samo iz godišnjih izvještaja o radu tužilaštva ima uvid u podatke o angažovanju Tužilaštva na suzbijanju korupcije i organizovanog kriminala, ipak konstatuje da je korupcija evidentna i ozbiljan problem koji razjeda društva. S tim u vezi, mišljenja je da je evidentno da postoje prijave sitnijih slučajeva korupcije, ali nema prijavljenih slučajeva korupcije na visokom nivou, uprkos činjenici što o njima možemo svi posvjedočiti. Takođe, mišljenja je da nije problem samo u tužilaštvu, tu su i policija, Uprava za sprječavanje pranja novca, bankarski sektor i drugi društveni činioци, s tim što bi svima trebalo da koordinira tužilaštvo. S tim u vezi, smatra da naše tužilaštvo nije dovoljno obučeno i osposobljeno za rad na slučajevima organizovanog kriminala. S jedne strane, pitanje je koliko imaju stručnjaka koji bi im pomogli u raznim oblastima, a primjetno je da tužiocu nedostaju i finansijska sredstva, odnosno da je budžet nedovoljan da bi se tehnički i administrativno opremili. Što se tiče spremnosti za preduzimanje mjera tajnog nadzora, uz podsjećanje da se uz otkrivanje kriminala radi i o zadiranju u ljudske slobode, istakao je da bi postupao kako prema građanima, tako i prema funkcionerima.

Poslanik Genci Nimanbegu postavio je pitanja kandidatima Jovićević i Radović - da li mogu navesti primjer da je tužilaštvo pokrenulo optužni predlog ili krivičnu prijavu za bilo koju malverzaciju u slučaju privatizacije u Crnoj Gori. Drugo pitanje upućeno je svim kandidatima, kako komentarišu da je u Ulcinju, tek nakon 23 godine, za opštinskog državnog tužioca izabrana Albanka, te šta bi uradili po osnovu povećanja učešća pripadnika manjinskih zajednica. Na kraju, postavio je pitanje kandidatima šta bi uradili povodom pokušaja političkog uticaja u tužilaštvu.

Vesna Jovićević je dala sljedeći odgovor: kao viši državni tužilac, nije imala dodira sa krivičnim djelima privatizacije, ali je kroz neke druge faze bila u prilici da se sretne sa krivičnim djelima koja se danas tretiraju kao koruptivna, a tada su bile zloupotreba službenog položaja na svim nivoima.

Što se tiče kolegice iz Ulcinja, istakla je da joj je bilo zadovoljstvo i da je predloži i da iskaže saglasnost prilikom izbora. Što nije ranije bilo sličnih izbora, može se tumačiti i nedostatkom prijave kvalitetnog kadra. Kada je riječ o političkom uticaju,

Vesna Jovičević je odgovorila da je tužilačka organizacija samostalan državni organ, a za sebe može reći da na nju takvih uticaja nije bilo.

Kandidatkinja Stojanka Radović je mišljenja da rad državnog tužilaštva mora biti transparentan, kako bi javnost zaključila da li je bilo političkog uticaja, a ona za sebe kaže da na nju nije bilo uticaja.

Što se tiče slučajeva privatizacije, podsjetila je da je obrazovana komisija tužilaca, koja treba da ispita svaki slučaj koji je bio u nadležnosti svih tužilaštava u Crnoj Gori i da ih ponovo razmotri, ali njoj nijesu poznati rezultati rada, jer nije bila član, a ako bi dobila mjesto VDT-a i u tom dijelu bi preduzela odgovarajuće aktivnosti. Stojanka Radović je mišljenja da se u Tužilaštvu i sada velika pažnja posvećuje edukaciji kadrova, a postoji i edukacija na nacionalnom nivou, zatim preko Centra za edukaciju nosilaca pravosudnih funkcija, Udruženja tužilaca, a pomoć imaju i od mnogih međunarodnih misija i projekata, koji pružaju i stručnu i finansijsku pomoć.

U dodatnom odgovoru, **Vesna Jovičević** je navela da je utisak o netransparentnosti rada Tužilaštva, posljedica nedovoljnog poznavanja Zakona o državnom tužilaštvu, po kome su jedino Vrhovni državni tužilac, ili lice koje on ovlasti, ovlašćeni da daju informacije.

Goran Rodić je, vezano za politički uticaj, odgovorio je da je tužilac ličnost koja mora da prati društvene procese i mora se sretati sa predstavnicima Vlade, poslanicima i privrednicima, a kroz posao ili konkretne predmete u praksi, lako se može cijiniti eventualni politički ili bilo koji drugi uticaj. Dalje je mišljenja da se, uz svo uvažavanje onog što su prethodno rekle koleginice, srljanje koje je napravljeno u predmetima ratnih zločina u Crnoj Gori, ne može objasniti neznanjem u tužilačkoj organizaciji, te da ne želi ni da vjeruje da je u pitanju nestručnost, već je, po njemu, sigurno bio u pitanju politički uticaj. Takođe je mišljenja da na ovim prostorima politika još uvijek dominira nad pravom, što, naravno, nije dobro.

Poslanica Azra Jasavić je prokomentarisala diskusiju i postavila dodatno pitanje, vezano za iskaz kandidatkinje Radović da je imala dobru saradnju sa organima otkrivanja, kao i za pomenuti slučaj Orlov let, bilo je zabrinjavajuće da je crnogorskoj javnosti, smo dva dana prije izbora, objavljeno otkrivanje tog slučaja, što je za nju kao pravnika bilo jako uvredljivo, sa stanovišta zloupotrebe organa otkrivanja i gonjenja u predizborne svrhe vladajuće strukture. S tim u vezi, postavila je pitanje je da li je to, po njenom mišljenju, bilo primjereno, te šta bi uradila da je mogla uticati, eventualno oko tog objavljivanja.

Na pitanje poslanice Jasavić, **Stojanka Radović**, je objasnila da je akcija „Orlov let“ realizovana uoči parlamentarnih izbora u septembru 2006. godine, iz razloga što su na informacije prikupljene mjerama tajnog nadzora i drugih materijala ukazivale da su okrivljeni upravo na dan parlamentarnih izbora planirali izvršiti teroristički akt na tom području gdje su djelovali i to je bio razlog zbog kog se upravo tada pristupilo realizaciji. S tim u vezi, istakla je da je na ovom slučaju zakonito postupano te da nema osnova za bilo kakve i bilo čije prigovore. Ona može, kako je rekla, da pogleda u oči svakog od tih okrivljenih lica, te da je predmet odrađen kvalitetno i sa puno dokaznog materijala.

Na pitanje poslanice **Azra Jasavić** - kako objašnjava činjenicu da je u jednom od krivičnih predmeta za ratne zločine, „Bukovica“ je u pitanju, pomenut, kao materijalni propis, Rimski statut koji je stupio na snagu tek 2002. godine, te da li je nešto povodom tog propusta u radu državnog tužilaštva preduzeto, sa stanovišta utvrđivanja profesionalne odgovornosti tužilaca koji su to previdjeli i na taj način doveli u poziciju sud da ima izgovor zato što nije utvrđena krivična odgovornost, **Stojanka Radović je odgovorila** da su istrage, ne samo u tom slučaju, nego i u ostalim, započete u nadležnosti višeg državnog tužilaštva, a sredinom 2008. godine, nadležnost Specijalnog odjeljenja se proširila i na krivično gonjenje ratnih zločina. Tada su istrage iz više nadležnosti prenijete u Specijalno odjeljenje i urađene su optužnice za Kaluđerski laz i Morinj, koje je ona potpisala. Slučaj Bukovice je takođe prenijet, ali je nastavljena istraga, a ona je, po isteku mandata, prešla u Vrhovno državno tužilaštvo. Kasnije je došlo do optuženja, a sada imamo i pravosnažnu presudu, nakon čega je podnešen zahtjev za zaštitu zakonitosti i na kraju, imamo odluku Vrhovnog suda. S tim u vezi, mišljenja je da je pravilan stav Vrhovnog suda, jer naša ustavna odredba kaže da se krivična i druga kažnjiva djela utvrđuju prema zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Poslanik Rifat Rastoder je, ističući da se na osnovu presuda u procesuiranim slučajevima ratnih zločina može steći utisak da je Crna Gora bila potpuno izvan posljednje tragične jugoslovenske ratne drame što, naravno, nije tačno, pitao šta je po njihovom mišljenju uzrok takvoj neadekvatnoj slici.

U kontekstu primjene odredaba međunarodnog prava, pitao je za mišljenje o tome zašto nadležni sud nije iskoristio mogućnost da sam ispravi eventualne propuste Tužilaštva, odnosno ima li sve to veze sa političkim uticajem, kako je to neko već neko rekao. S tim u vezi, dodatno je postavio pitanje o odnosu i saradnji tužilaštva i suda, u kontekstu razjašnjavanja slučajeva sa elementima mogućih zločina i elementima korupcije i organizovanog kriminala.

Goran Rodić smatra da se olako ušlo u procese sa elementima ratnih zločina. U pitanju je, smatra, ne samo nepoznavanje međunarodnih normi, već su se dešavale greške u presudama, na nivou abecede, a na koje su, kao branioci, ukazivali tužiocu i sudu. Na drugoj strani i protek vremena, uz neadekvatno i nepotpuno obezbijedenje dokaza prouzrokovao je probleme. Pri tom, naglasio je da ne tvrdi da zločina nije bilo, ali sa tim se trebalo na mnogo ozbiljniji način baviti i istražiti, pa tek onda ući u optuženje, a ne da ljudi poslije trogodišnjeg zatvora, dobiju oslobađajuću presudu, pa ceh plaća država i građani Crne Gore. Pogotovu je, u tom smislu, karakterističan predmet u slučaju „Kaluđerski laz“, gdje u startu, jednog dokaza za takvo optuženje nije bilo. Moglo se, eventualno, cijeniti krivično djelo povreda patrolne, stražarske ili druge slične službe sa smrtnim posljedicama, u vrijeme ratnog stanja, smatra Rodić.

Na osnovu obavljenog konsultativnog saslušanja kandidata sa Liste kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, Odbor je na 44. sjednici, održanoj 10. marta 2014. godine, konstatovao:

- da je Tužilački savjet u skladu sa članom 31a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu, raspisao Javni poziv za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore, koji je objavljen 22. oktobra 2013. godine u „Službenom listu Crne Gore“ i dnevnom listu „Pobjeda“.

- da je u skladu sa članom 36 stav 2 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu, Tužilački savjet 29. novembra 2013. godine Skupštini Crne Gore dostavio obrazloženi **Predlog Tužilačkog savjeta za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore sa biografskim podacima i Listom kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore** koji je usmjeren matičnom Odboru za politički sistem, pravosuđe i upravu 2. decembra t.g.

- da je na 34. sjednici Odbora, održanoj 11. decembra 2013. godine, realizovano Konsultativno saslušanje kandidata predloženog od strane Tužilačkog savjeta, prof. dr Branka Vučkovića, u skladu sa članom 135 stav 2 Ustava Crne Gore i 73 stav 4 Poslovnika Skupštine Crne Gore. Shodno članu 40 i članu 69 stav 1 i 2, predsjednik Odbora je predložio da se Odbor izjasni o Predlogu za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore koji je podnio Tužilački savjet. Većina članova Odbora odlučila je, međutim, da se o ovom Predlogu ne treba izjašnjavati, te je shodno istoj odluci Skupštini dostavljen Izvještaj o saslušanju kandidata bez konkretnog stava o predloženom kandidatu.

- da je, nakon što predloženi kandidat dr Branko Vučković- na sjednici Skupštine Crne Gore od 27. decembra 2013. godine – nije dobio potrebnu većinu glasova, **na 44. sjednici Odbora**, održanoj 10. marta t.g. realizovano Konsultativno saslušanje kandidata sa Liste kandidata koji ispunjavaju zakonske uslove za izbor Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore: Vesne Jovičević, Stojanke Radović i Gorana Rodića.

Analogno postupanju u slučaju prethodnog kandidata, ni o novosaslušanim kandidatima za VDT-a Odbor se nije izjašnjavao, te se Skupštini Crne Gore dostavlja Izvještaj sa obavljenog saslušanja bez konkretnog stava.

Za izvjestioca Odbora, na sjednici Skupštine određen je poslanik **Rifat Rastoder**, predsjednik Odbora.

PREDSJEDNIK ODBORA
Rifat Rastoder